

2 PILICA - (O. JURAJSKI) - ID. 1022

Najważniejsze cechy lokalnych form urbanistyki i architektury:

- zachowany układ urbanistyczny małego miasteczka obszaru jurajskiego, z rynkiem, kameralna zabudowa sąsiednich ulic,
- skala i charakter architektury właściwy dla obszaru, budynki o wys. 1-2 kondygnacji, tynkowane, dachy dwu i wielospadowe.

1	NAZWA LFA		PILICA – stare miasto	
2	LOKALIZACJA		obszar jurajski, małe miasto w powiecie zawierciańskim z zespołem pałacowo-parkowy (poza obszarem LFA), miasto od XIV. w., średniowieczny układ urbanistyczny z rynkiem i siatką ulic, pałac od XVII. w. fortyfikowany jako twierdza bastionowa, dominanty przestrzenne to kościoły: parafialny pw. św. Jana Ewangelisty i Jana Chrzciciela (XIV/XV, przebud. XVII, XVIII), zespół klasztorny franciszkanów-reformatów z kościołem pw. Najświętszego Imienia Jezus (poł. XVIII w.), kościół szpitalny pw. św. Jerzego (II poł. XVII w.)	
3	KATEGORIA	funkcja	zabudowa mieszkalno-usługowa, rezydencjonalna i obronna	
		rodzaj	zabudowa małomiasteczkowa	
		spójność obszarowa	zachowany średniowieczny układ miasta z rynkiem i siatką ulic, zabudowa mieszkalno-usługowa, współcześnie częściowo przekształcona, zabytkowy układ przestrzenny wraz z pałacem i fortyfikacjami bastionowymi (w sąsiedniej jednostce/krajobrazie) i zespołem klasztornym tworzą wartościowy, wielofunkcyjny i zróżnicowany zespół małego miasteczka jurajskiego (rej. zabytków: A/151 3/93)	
4	CECHY CHARAKTERYSTYCZNE		PARAMETRY	
5	układ zabudowy, w tym linia zabudowy		zachowana zabudowa miejska, pierzejowa wokół rynku i sąsiednich ulic, w bezpośrednim sąsiedztwie zespół pałacowo - parkowy z XVII. w.	
6	forma budynków	gabaryty obiektów	wysokość zabudowy	1-2 kondygnacje
			proporcja, kształt bryły	bryły budynków zróżnicowane, dachy o małych spadkach i strome, dwuspadowe
			wysokość górnej krawędzi elewacji frontowej, proporcje pomiędzy wysokością ściany (jej gzymsu lub attyki) a wysokością dachu	3 – 5 m, 1:0,3 do 1:0,5
			geometria dachu (kąt nachylenia i układ połaci dachowych)	15 – 40 st. dachy najczęściej dwuspadowe
			poziom posadowienia parteru	0,2 – 0,5 m

		procent przeszklenia elewacji	20-40 %
7	charakterystyczne elementy konstrukcyjne i zdobnicze		ściany murowane, tynkowane, bez dekoracji lub skromnie dekorowane, elementy zdobnicze elewacji najczęściej proste, mała ilość detali tynkarskich (obramienia okien i drzwi)
8	stosowane materiały wykończeniowe		tynki wapienne, cementowo-wapienne (współczesne), dachy krokwiowe i krokwiowo-płatwiowe
9	charakterystyczne cechy elewacji budynków, w tym	kolorystyka	jasna – kolory pastelowe, odcienie bieli, żółci, ugru, szarości
		cechy stolarki okiennej i drzwiowej: kolorystyka, podział kwater okiennych i drzwiowych, stosowane materiały	stolarka drewniana, kwatery okien dwu-, cztero lub sześciopolewe, malowane na biało, w kolorze drewna, kolorystyka drzwi zróżnicowana
10	charakterystyczne cechy dachów budynków w tym	kolorystyka	zróżnicowana – odcienie czerwieni, jasno i ciemno szare
		stosowane materiały	pierwotnie – blacha, gont drewniany, wtórnie - papa, blachodachówka
11	cechy małej architektury i ogrodzeń	detal architektoniczny	detal arch. prosty, nawierzchnie ulic i rynku z różnych materiałów (kostka betonowa, nawierzchnia asfaltowa, kostka i kamień brukowy)
		stosowane materiały	ogrodzenia pierwotnie - kamień, drewno, współcześnie – także beton, pręty i siatki metalowe

Rekomendacje i wnioski dotyczące zachowania charakteru obszaru LFA:

Zachowanie układu urbanistycznego małego miasteczka obszaru jurajskiego, z rynkiem, kameralną zabudową sąsiednich ulic utrzymanie funkcji mieszkalno-usługowej w zabudowie małomiasteczkowej. Utrzymanie linii zabudowy pierzejowej w istniejących ciągach zabudowy, tj. pierzejach rynku i ulic, o wysokości budynków mieszkalnych 1-2 kondygnacji. Uzupełnienia zabudowy budynkami murowanymi, tynkowanymi o dachach o małych spadkach i stromych, 15 – 40 stopni, dwuspadowych, rekomendowane kolory odcienie szarości, pokrycie blachą płaską. Utrzymanie braku lub małej ilości detali architektonicznych. Stosowanie w elewacjach budynków kolorów jasnych, pastelowych odcieni bieli, żółci, ugru i szarości; stolarki okiennej drewnianej i zespolonej, kwater okien dwu-, cztero- lub sześciopolewych, malowanych na biało lub w kolorze drewna, kolorystyka drzwi zróżnicowana.

Ryc. 8. Pilica - zachowany średniowieczny układ miasta z rynkiem i siatką ulic.

AUDYT KRAJOBRAZOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

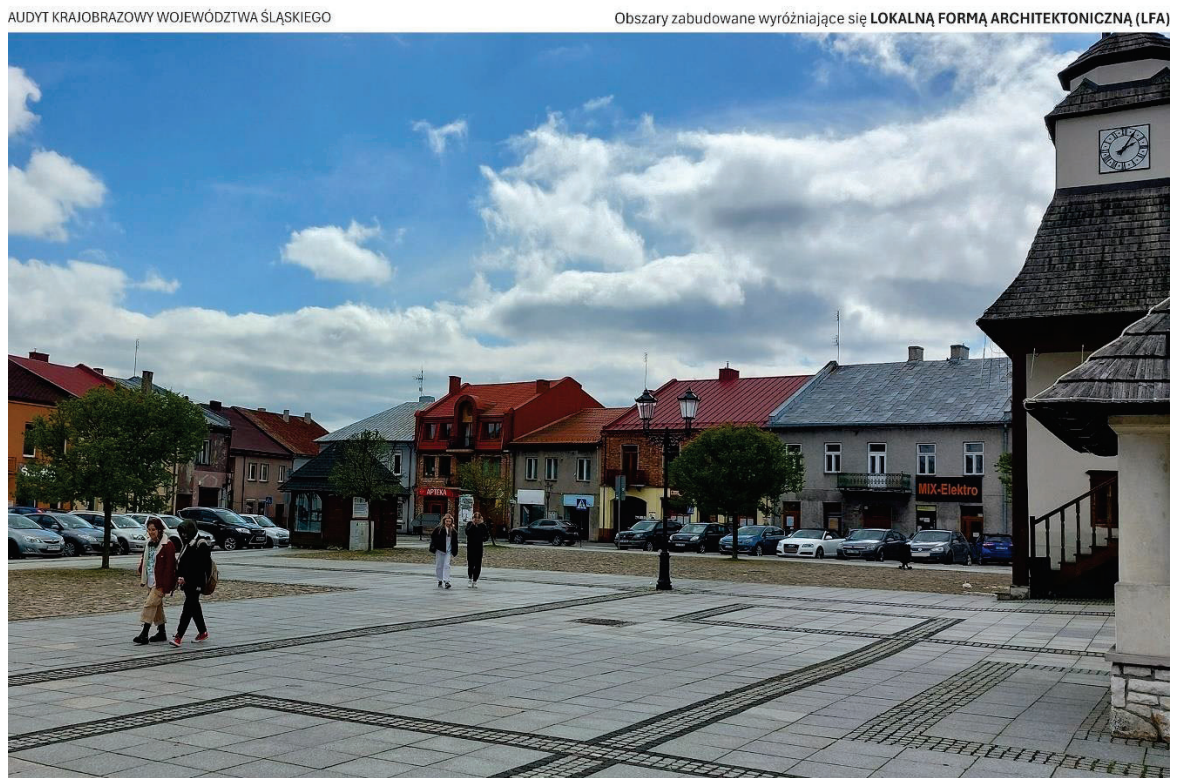
Obszary zabudowane wyróżniające się LOKALNĄ FORMĄ ARCHITEKTONICZNĄ (LFA)

Ryc. 9. Pilica – widok Rynku z ratuszem i kościołem parafialnym. (fot. A. Grzybowski).

Ryc. 10. Pilica - widok na północną pierzeję Rynku. (fot. A. Grzybowski).

Ryc. 11. Pilica – małomiasteczkowa zabudowa Rynku. (fot. A. Grzybowski).

Ryc. 12. Pilica - Pałac Padniewskich z XVII-wieku w zespole parkowym (zlokalizowany w sąsiadującej jednostce/krajobrazie) (fot. A. Grzybowski).